

gelse, saa vil jeg ikke hermed slutte mig til Deres øvrige Modstandere, og Indsigelsen betegner i ingen Måde en Samstemning med disse, men den fremkommer for at fremme den Sag, som De ønsker fremmet ved om muligt at bringe Dem og Deres Medarbejdere til at ændre noget i Deres Virksomhed, der i høj Grad vilde gavne denne Sag. — Og nu til Sagen!

De skriver (Side 35): „Thi *endnu* ere vi Kvinder her hjemme ikke blevne som Mænd, endnu er det sanselige Moment i Kjærligheden — skjøndt det ganske vist er, og må og bør være, til Stede også hos os, mere eller mindre bevidst — endnu er det ikke for os det væsentlige, Kjærligheden selv.“ Mon De har tænkt over, hvilken Krænkelse De her tilføjer Mændene? Når De begynder denne Sætning med, at Kvinderne ikke ere blevne som Mænd, og når De slutter den med, at det sanselige Moment *ikke for Kvinderne* er det væsentlige, Kjærligheden selv, så er der ingen Mening i at læse dette anderledes end, at for Mændene er det sanselige Moment det væsentlige, Kjærligheden selv. En sådan åndsfor nægtende, ubevist og ubevislig Påstand gjør kun Fortræd i en ellers så velment og vel-skreven Artikel som den omhandlede. De skriver jo dog i den Hensigt at få Kvindesagen fremmet; De er vel endvidere klar på, at dette hverken bør eller kan ske ensidig ved, at Kvinderne stille sig krigersk overfor Mændene, men ved, at Kvinder og Mænd i Fællesskab blive klar på, at således er det bedst. Hvorfor vil De da, at de Mænd, der ellers med Interesse og Tilfredshed følge Deres Fremstilling, skulle, når de komme til et Punkt som dette, blive ubehagelig berørt ved midt i en ellers sund og fremadskridende Tankegang at træffe en så uvederhæftig Påstand som denne, at for Mænd er det sanselige Moment i Kjærligheden det væsentlige, Kjærligheden selv; thi, var dette sandt, da stod det virkelig sørgelig til med tusinde Hjem, hvor nu Lykken bor. — Skjønner De ikke, at foruden, at De hermed krænker enhver Mand, der mener at stå i Forhold til „Kjærligheden selv“ og kalder dette sit Livs Lykke, så gjør De stor Skade, om det lykkes Dem at få nogen gift Kvindes Tro herpå til at vakle, og så forstyrrer De Freden i mangt et Hjem, om De bringer voxne Børn til at se med de Øjne på sin Fader og med ynksomme Øjne på sin stakkels Moder, der alene havde „Kjærligheden selv“, og som hengivent er slidt op under Faderens Råhed og Hensynsløshed; des-